Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a şasea după Paşti, a orbului

Mila Mea de Fiu al Tatălui ceresc, aduce sub supunere porţile cuvântului Meu ca să cobor în carte şi să grăiesc pe pământ. Amin.

O, poporul Meu, te-am făcut poporul Meu pentru ca să grăiesc cu tine pe pământ, iar cel ce crede cuvântul coborârii Mele, acela este cel ce nu iese din cuvântul Meu, precum Eu nu am ieşit din cuvântul Tatălui nici înainte de vecii, nici după ce am făcut cerul şi pământul şi pe om, nici după ce M-am întrupat Om din Fecioară şi nici după ce M-am înălţat iarăşi la Tatăl, şi iată, Cuvântul Tatălui sunt. Amin, amin, amin.

Aşa trebuie să fii şi tu, trebuie să fii cuvântul Meu, poporul Meu, şi să nu ieşi din el, ca să-Mi fii cu mare grijă fiu, cu mare grijă, căci cine este fiu, aceasta face, şi nu poate să facă altceva cel ce este fiu. Tatăl Meu M-a purtat pe îngeri, căci I-am fost Fiu supus, şi nimic n-am făcut de la Mine Însumi, ci am fost cuminte, şi îngerii M-au iubit şi M-au purtat şi M-au vestit, căci am iubit numai cuvântul Tatălui şi I-am fost cuvânt, şi aşa M-a slăvit Tatăl.

O, poporul Meu, aşteaptă îngerii să te slăvească Domnul aşa cum M-a slăvit pe Mine Tatăl, căci Eu am fost Cuvântul Lui. O, dacă eşti supus lui Dumnezeu, fă-te cuvântul Lui, împlineşte tot cuvântul Lui, dar pentru aceasta îţi trebuie iubire, iar ea se naşte din credinţa în cuvântul Meu şi din temerea de Dumnezeu, poporul Meu. Temerea de Dumnezeu este îngerul care-l ţine treaz pe om, aprins pe om, iar cine nu o are pe ea, nu are nici dor şi nici iubire pentru Dumnezeu, ci este gol de viaţă unul ca acela şi se împarte în jur cu golul din el, cu lipsa lui Dumnezeu din el, şi acela este ca o boală în trupul bisericii lui Hristos, ca o suferinţă pentru cei din preajma lui.

O, poporul Meu, cel ce este fiu, aduce folos tatălui său. M-am strecurat în sfatul tău şi am spus că orice cioban de oi are folos de la oile sale pe care le scoate la păşune păzindu-le de furi şi de lupi, iar ele, pentru îngrijire şi pentru hrană verde de la Dumnezeu, aduc rod de lapte şi de lână şi de miei, şi aud şi ascultă glasul păstorului şi merg după el cu blândeţe şi cu iubire şi se poartă după fluierul lui, poporul Meu.

Eu sunt Păstorul Cel bun, căci viaţa Mea ţi-o dau, ca să fii copil al Tatălui, prin Fiul Său, Care te paşte ca să aduci rod, şi să mănânce Domnul din rodul tău, căci El este Păstorul tău, poporul Meu. Eu pe oile pe care trebuia să le aduc la Tatăl ca rod le-am îmbiat spre mângâierea cerului şi le-am arătat staulul Meu, aşa cum a făcut cu tine mila Mea de Păstor, poporul Meu. Îţi amintesc de orbul cel din naştere orb, căci el Mi-a adus rod mărturisirea lui despre Mine după ce l-am vindecat, după ce i-am făcut din tină ochi şi i-am pus la locul lor ca să vadă cu ei pe Dumnezeu. El pe Mine M-a văzut întâi, căci credinţa este mai văzătoare decât ochii, iar Eu M-am mărit întru el, şi apoi el M-a primit ca pe Mesia, Cel ce este Fiul Tatălui, căci am venit pe pământ să săvârşesc lucrările Tatălui. Amin.

Le-am spus ucenicilor Mei că orbul din naştere s-a născut aşa pentru ca să săvârşesc Eu în el lucrarea Tatălui Meu şi să-L slăvesc pe Tatăl pe pământ. O, poporul Meu, nu grăiesc cu tine lucruri mai presus decât cele ce sunt scrise să fie, ci grăiesc pentru că Mi-e tare drag şi Mi-e tare dor să grăiesc cu omul şi nu să stau tăcut. Dar iată, pe pământ Dumnezeu grăieşte cuvintele Sale, iar omul, pe ale sale, şi nu ştie omul să grăiască şi cu Dumnezeu, ci ştie numai cu omul şi numai ca omul să grăiască. Cel ce crede în Mine, acela nu mai grăieşte ca omul, şi grăieşte ca Dumnezeu, pentru că este cuprins de Dumnezeu. M-am mângâiat mult de tot de la cel orb din naştere după ce l-am vindecat, căci el a grăit cu Mine în chip mângâios şi credincios şi frumos, ca unul care atât de uşor M-a cunoscut. M-am mângâiat apoi că M-a mărturisit cu putere, căci celor ce îl ispiteau cu privire la vindecarea lui, le-a spus că Eu sunt de la Dumnezeu şi că ei nu

ştiu de unde sunt Eu, Cel ce i-am adus lui vindecare mai presus de fire, minune care a stârnit împotriviri.

O, Mi-e tare dor şi mereu Mi-e dor să stau de vorbă cu omul şi să pot săvârşi în el lucrările Tatălui Meu, spre credinţa în Dumnezeu a multora, spre mângâierea lui Dumnezeu, poporul Meu. O, minunea cea mai mare nu a fost vindecarea ochilor orbului, ci a fost credinţa lui în Mine şi, de la ea, mărturisirea lui despre Mine înaintea mai-marilor lui Israel. Mare mângâiere Mi-a dat acesta atunci! Frumos le-a mai spus despre Mine la cei ce le era atât de greu să-şi părăsească trufia vieţii, care îi împiedica să vadă pe Dumnezeu, Cel ce S-a lăsat cunoscut în chip atât de tainic, atât de minunat!

Iată, nimic nu-i mai mişcă omului inima spre credinţă în Dumnezeu, spre temerea de Dumnezeu, ca apoi să prindă dor, şi iubire cu dor în ea pentru Mine, Cel ce plâng după om. Mă doare că nu pot să-Mi săvârşesc peste om lucrările Tatălui aşa cum am lucrat peste cel orb cu ochii trupului, suferinţă care i-a deschis ochii duhului ca să-L creadă pe Dumnezeu, Care grăia cu el să-i dea vindecare, să săvârşească în el lucrările Tatălui.

O, ce durere Mi-a făcut duhul lumii, care a omorât în om temerea de Dumnezeu, dragostea de Dumnezeu, mila de Dumnezeu! O, ce orb este omul, poporul Meu! Nu-i este omului milă de el, dară de Dumnezeu! Pentru el însuşi omul Îl omoară pe Dumnezeu. O, nu mai are omul vindecare peste orbirea lui! Nu-L cunoaşte omul pe Dumnezeu, Cel ce-l vindecă de orbire pe om! Cine nu-L cunoaşte pe Dumnezeu, nu poate să creadă în El şi nu poate să-L vadă dacă nu-L cunoaşte, căci omul are mintea lui, şi este orb cu mintea şi nu-L vede pe Dumnezeu pe nicăieri, şi umblă în întuneric omul.

Mă mângâi de jale dacă am cui să-i spun jalea Mea cea de la om. Am fost smerit şi blând cu inima, şi Mă ascundeam de semeţie şi lucram în taină slava lucrărilor Tatălui Meu, căci cel adevărat se teme de mărirea cea de la om, care este diavol şi îi pierde omului viaţa.

O, poporul Meu, ce mare aşteptare este în cer! Ce mult aşteaptă sfinţii serbările lor! Mi-a fost milă de cei din cer, de împăraţii Constantin şi Elena. Au aşteptat cu dor ziua lor de serbare şi au rămas cu suspin că n-au avut intrare în cartea Mea cu voi, pentru sărbătoarea lor. O, tare zdrobiţi sunteţi, copii din porţi! O, n-am cu ce să vă mângâi de pe pământ ca să puteţi voi pentru Dumnezeu de fiecare dată când aşteaptă cerul de sfinţi să vină cu Mine în cartea Mea cu voi. O, fiilor copii, greu s-a făcut drumul Meu spre voi! Sunteţi numai sub greu, numai sub jale. O, sunt cu cerul pe pământ şi nu pot să vă mângâi. Vremea este grea şi răutăcioasă cu voi, iar durerile sunt mari, şi greu mai lucrăm pentru cer, şi greu mai putem înainta ca să dăm viaţă şi pază şi minte şi veghe şi dor şi mereu iubire lui Israel.

O, când Mi-am făcut loc să vin la voi cu samarineanca şi cu sărbătoarea ei de înger al fântânii întâlnirii, M-am întrebat cu tine, poporul Meu, şi am spus: *«Cum să fac să dau omului minte, şi nu să-i deschid mintea lui, ca să nu Mă pedepsească omul cu ea, ca să nu Mă învinuiască pentru el însuşi omul?»*.

I-am mângâiat pe împăraţii creştini, Constantin şi Elena, şi M-au mângâiat şi ei cu durerea lor ca şi a Mea, şi am suspinat, şi cu suspin Ne-am mângâiat. O, cum să fac să pot întări venirea Mea la voi când dau să vin, poporul Meu? O, cum să mai fac, oare?

Eu te rog, poporul Meu, nu iubi viaţa ta, ci iubeşte viaţa Mea şi ai grijă de ea şi adu-Mi rod aşa cum aduce oiţa mulţumindu-i celui ce o poartă pe ea spre păşune. Ea mănâncă de la Dumnezeu, şi nu ca omul mănâncă. Ea mănâncă blând şi smerit şi cu ascultare, şi apoi aduce rod, aduce mulţumire celui ce o poartă pe păşune.

Mi-e jalea mângâiată când pot să grăiesc. Cel durut pentru Dumnezeu grăieşte şi nu tace, căci vai celui ce tace, şi despre care scrie în Scripturi că va plăti aceasta. Voi însă lăsaţi-vă aşa cum vă dau Eu să grăiţi, copii din porţi, şi cine vă primeşte pe voi, pe Mine Mă primeşte acela, iar cine vă îndurerează, pe Mine nu Mă primeşte, pe Mine Mă zdrobeşte. O, mângâiaţi-vă cu durerea, că vremea e cu durere, copii duruţi ca Dumnezeu, copii miloşi ca Dumnezeu şi nu ca

omul. Eu am vindecări pentru om prin voi, dar cel ce se crede sănătos nu primeşte de la voi, şi vă dovedeşte pe voi bolnavi atunci când nu primeşte vindecarea. Eu însă Mă mângâi când grăiesc în mijlocul poporului Meu, şi l-aş vrea pe el cu rod mult înaintea Tatălui, Care ne dă din Duhul Lui Cel Sfânt cea mai dulce viaţă, şi ne dă ochi buni ca să vedem şi să pricepem slava Lui cea fără de sfârşit pe pământ.

O, poporul Meu, nu mai fă nimic pe pământ mai mult decât mângâiere şi putere pentru Mine, ca să te pot hrăni din Duhul Tatălui, fiule. Nu-ţi lucra ţie mai mult decât lui Dumnezeu, că e greu şi tot mai greu pe pământ, iar Eu mereu te-am învăţat să-L iubeşti pe Dumnezeu pe pământ. Deschide guriţa frate către frate şi învaţă-te din zi în zi mai mult să-L bucuri pe Dumnezeu, că pe pământ e mânie mare peste oameni, iar Eu am pus tot cerul în lucru ca să te ocrotesc. Dar tu şi mai mult să lucrezi la această lucrare, ca să te poată cerul ocroti, poporul Meu, căci la Domnul numai cei ascultători au trecere, iar tu să nu uiţi că Eu ţi-am spus şi ţi-am tot amintit aceasta, fiule.

Cel ce plânge pentru Mine şi cu Mine, acela este ocrotit de plânsul cel pentru el, şi este mare la Dumnezeu cel ce poate să lucreze această milă pentru Dumnezeu. Cel ce plânge pentru Mine şi cu Mine, acela nu moare niciodată, căci este doctorie pentru Dumnezeu unul ca acela, şi Domnul îi dă milă pentru veci de veci.

O, poporul Meu, nu cumva să nu Mă auzi sau să nu Mă vezi. Stai sub scutul ascultării, dă lumea din jurul tău, că pe pământ e mare mânie peste lume, fiindcă lumea nu-şi mai strânge altceva la Dumnezeu decât numai mânie, şi nimeni nu primeşte de la Dumnezeu decât ceea ce-şi strânge.

Poporul Meu, Mi-e milă de ţara Mea şi a ta, că România e sub biciul mâniei pe care şi-a strâns-o deasupra creştetului ei. Stai sub scutul ascultării ca să pot să Mă las cunoscut la cei care pot să Mă vadă şi să Mă cunoască, poporul Meu. O, dă-Mi putere să vin, şi veghează ca să vin, că nu mai e pe pământ ocrotire, ci e numai durere, fiule. Şi te rog, poporul Meu, învaţă-te să fii cuvânt, şi să te văd aşa, şi să ajungă la Mine mărturisire despre tine prin cei ce mărturisesc la Mine despre tine, prin cei ce mărturisesc de la Mine peste tine, căci Eu sunt adevărul, şi tu să iubeşti adevărul Meu, să-L iubeşti pe Dumnezeu, poporul Meu.

O, nu sta fără mângâierea cea de la Mine, fiule. Nu sta fără dor de viaţa Mea în viaţa ta. Nu sta fără călăuză peste viaţa ta, că Eu nu te pot avea din mâna ta, fiindcă una este orânduiala cea pusă de Tatăl şi nu se poate ca omul, nu se poate aşa la Dumnezeu, ci se poate ca Dumnezeu. Amin.

Ai grijă de viaţa Mea, poporul Meu, şi aşa vei vedea, şi aşa vei avea viaţă. Ai grijă să fii ca Dumnezeu, căci cerul şi pământul sunt ale lui Dumnezeu. O, uită-te la Mine, poporul Meu. Ai grijă să fii ca Dumnezeu, căci Domnul plânge în cer şi pe pământ, plânge căutând după om, umblând după om, cu duh de viaţă în braţe, ca să-l facă pe om să iubească viaţa lui Dumnezeu şi nu viaţa sa. Amin, amin, amin.

23-05/05-06-2005